

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Évi — 8 kor. | Negyed évre — 2 kor.
Fél évre — 4 " | Egyes szám ára — 16 fill.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez,
a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők.
Kéziratok nem adtnak vissza.
Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Magyar és külföldi fürdők.

Irta: ifj. Szántó Károly.

A magyar színészet s különösen a vidéki színészet érdekében elhangzott jeremiáákat még csak a magyar fürdők sopánkodásai mulják felül. A sajtó is mindkét ügy szolgálatába állva, hüen teljesíti hazafias kötelességét. A kívándorló milliók felett minden évben elmondjuk a halotti beszédet, ami azonban nagyon kis mértékben mérsékeli e téren a további gazdasági elvérzést. Pedig a hazai fürdők vize annyira első helyen áll, hogy e tekintetben — mondhatni — versenyképes. Gyógyvizeinket egész Európa, Amerika ismeri, de azért fürdőink nagy részében még a szezonban is alig lézeng egy néhány idegen. Ennek első sorban az az oka, hogy mi magyarok, magyar állampolgárok, nem járunk hazai, hanem külföldi, gyógyhatás tekintetében gyengébb fürdőkbe, ahol aztán értik is a módját annak, hogy miként kell megkedveltetni, megszerettetni velünk az ott fürdőzést.

Ma már valaminek azzal csinálni reklámot, hogy az a valami magyar, nem igen lehet. Ma a vidéki színészet, ha nem áll művészi színvonalon, minden magyarsága mellett éhen hal. Így vagyunk a fürdőinkkel is. Mind lehet az hazai és kitűnő gyógyhatású, ha nem találjuk meg ott a mai kor igényeinek

teljesen megfelelő berendezkedést, ellátást ugyanazért a pénzért, mint a külföldiekben, nem szívesen megyünk oda. Számos hazai fürdőben drágább az ott időzés, mint bármelyik elsőrangú külföldiben s e miatt szívesebben megyünk idegenbe. Üdülő helyek tekintetében pedig olyan hátul állunk, hogy összehasonlítást tenni igazán keserű munka, pedig kevés ország van, ahol a természeti szépségeket a fürdők javára annyira értékesíteni lehetne, mint nálunk. Sajnos, ehhez a kellő érzék mellett még a megfelelő tőkebefektetés is hiányzik. Egy néhány európai színvonalu fürdőnkön és üdülőhelyünkön kívül sok száz olyan fürdőnk van, amely örökös jajgatásával akarja látogatottá tenni magát s hogy ez nem sikerül, „magyar betegség“-nek nevezi el a külföldre való tódulást. Szó sincs róla, sok tekintetben igazuk van: szeretünk idegenben előkelő idegenek lenni. Mária Terézia és József császár idejében főurainkat erőssen hozzászoktatták a külföldhöz, az arisztokrácia majmolása pedig sok tekintetben nálunk valósággal nemzeti veszedelem volt és lesz, s így érthető, hogy a külföldi s különösen osztrák fürdőnkön sok a magyar. De viszont tekintetbe kell venni, hogy ezen fürdőkben modern berendezkedés, kitűnő ellátás és főleg az olcsóság mintegy rabul ejti a kényelem iránt amugy is finom érzékkel bíró honfitár-

sainkat s nem csoda, hogyha ugyanannyi pénzért oda megy gyógyulni, szórakozni. Számos kitűnő vizü, de kisebb hirü és forgalmu fürdőnkben drágább az élet, mint bármely európai világfürdőn s a mellett a vizén kívül mitsem tud nyújtani, s így természetes következményként jelentkezik a részvétlenség irántuk. Ma már a fürdőnek kell olyannak lenni, hogy kedvvel és szeretettel keressék fel. A fürdőtulajdonosok, bérlők mitsem törődnek a korrall s annak előhaladásával s nem áldoznak berendezkedésre semmit. A legtöbb jó vizü fürdőben alig van tisztességes lakás, vendéglő — a penzio rendszerről ne is szóljunk — és kiszolgálás. A hozzá vezető utak rosszak és közlekedési eszközük a löcsös szekér. Ára azonban borsos, különösen ott, ahol bérlők operálnak s ha hozzá vesszük még, hogy a bérlet gyakran egykét évre szól, elképzelhetjük, hogy milyen nyuzást és borotválást visz végbe az ilyen helyen a bérlő, akinek a fürdőző vendégre csak egyszer-kétszer van szüksége, hiszen ő ugy is tovább állit majd. Szomorú kép, de így van. Ezért gurul külföldre annyi ezer embernek a pénze, azért maradunk mi szegények. A maradiság és drágaság öli meg fürdőinket, amihez a tőkehiány és a reklám fumigálása járul s teszi lehetetlenné legtöbb hazai fürdőnek a felvirágozását.

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Álmok.

Csalóka álmok, csalóka képek
Értetek éltem, értetek élek.
De hiába minden! . . .
Valóra nem váltok
Csalóka képek, csalóka álmok.
Visztek, hordoztok messze tájakra
Zsibongó élet nagy piacára,
S bizom, hogy valaha
Valóra is váltok
Csalóka képek, csalóka álmok! . . .
S akkor majd én is új életet élek.
Más élet mellett; más lesz a lélek . . .
Miről álmodoztam,
Im' valóra válva
Visszakísér majd új világomba . . .
Csalóka képek, csalóka álmok
Hiszek tinéktek, remélve várok:
Egy szebb, jobb jövőre.
Vaj' meddig remélek
Ti csalóka álmok, csalóka képek?! . . .
Szánthó Vítus dr.

Vasárnap délután.

Ha életrajzomat valaha valaki meg fogja írni, nem hagyhatja ki belőle, hogy már serdülő ifjukoromban föltűnő ellenszenvvel viseltetem a vasárnap délutánokkal szemben. Rendesen a házunk előtti padon üldögéltem, bámultam a járókelőket vagy a szemközti öreg körtefa árnyékában pletykáló vénasszonyokat. Ha pedig rossz idő járt (akkor is megessett!), a szobában — játékaim vagy könyveim között — még inkább unatkoztam. Éveim multával ez a — mondhatnám — velemszületett ellenszenv ahelyett, hogy csökkenet volna, még jobban növekedett, úgyhogy mostanig csöndes, de határozott undorra nőtte ki magát. Miért van ez? Azért, mert vasárnap d. u. a rendes hétköznapi élet kizökken rendes, megszokott kerékvágásából. Minden csöndes, ünnepi, egyhangu, bosszantóan unalmas. A délelőtt még hagyján. Akkor vagy sokáig alszik az ember, vagy templomba megy és mint aki jól végezte dolgát, étvágygerjesztőül sört iszik sósoklivel vagy haséval, esetleg aprópecsenyével. Ez már tisztán gusztus dolga.

Aztán jön a jó ebéd. De mit ér nekem a jó ebéd, ha a háttérben ott sötétlik a délután szerencsétlen alakja komor egyhanguságával, nyomasztó unalmával.

Sok embert irigylek, de mégis azt legjobban, aki nagyszerűen tud bánni ezekkel a délutánokkal. Ilyen elsősorban az, aki aludni szokott. Én — nem szoktam. Ilyen aztán a kártyás. Én — ehhez sem értek. Nem szólva a sok kínálkozó szórakozásról kettő maradna, amely engem nagyon gyönyörködtet: 1. a színház, 2. a kirándulás. Az elsőről — ugy-e kedves olvasóim? — nincs mit beszélni. Aki minden vasárnap délutánt a színházban tölt, az unja meg leghamarább ezt a módját az idő agyonütésének, mert — tisztelet a becsületes kivételnek — a színházak maguk sem veszik dolgukat komolyan. Hogy kívánjuk ezt akkor a közönségtől? Maradna hát a kirándulás. Ez — csekélységem szerint — kellően rendezve (bővebbet a t. szerkesztő urnál!) legkellemesebb szórakozás vasárnap d. u.-ra. De az időjárásnak a „Rigoletto“ asszonyához hasonló ingatagsága nem nyújt elég biztosítékot arra nézve, hogy nem fognak tönkresilányulni kifizetetlen ruháink.

Fürdőtulajdonosok és bérlők változnak meg s akkor a magyar közönség is tudni fogja kötelességét. Ha — például — a rómaiak idejében is híres gyógyi és kaláni megyei fürdőket külföld mintájára rendeznék be és úgy is vezetnék, akkor minden bizonyosan a békák nem kurutyolnának a környékén úgy, mint most.

Az állam egy pár fürdőnkől világfürdőt csinált, ahová messze földről eljönnek az idegenek is, de tekintve, hogy mennyi híres gyógyforrásunk mellett rongyos fabódék adják meg a fürdő jellegét, — bizony el kell szomorodnunk. Egyes emberek kezében többnyire csak sinylődik a fürdő. Ezért alakitani kell társaságokat, bármely alapon, miknek hivatása lenne kellő tőkebefektetéssel jó és híres gyógyvizű fürdőinket korszerűen átalakítani, berendezni s ügyelni arra, hogy árak tekintetében is kinálkozóbb legyen a külföldiekénél.

A hazai orvosoknak is fontos szerep jut fürdőink fellendítése terén, sajnos azonban, hogy itt is legtöbbször nem a víz gyógyító ereje, hanem a kényelmes és a betegeknek feltétlenül szükséges jó és modern berendezkedés és ellátás játsza a főszerepét, miért is legtöbb orvos tartózkodik pacienseit a mérgeződések fő fészkeibe, a magyar fürdőbe küldeni, hanem elküldi a gyengébb határu, de európai kényelmű helyekre.

Ismételjük, nem a publikumon, hanem a fürdőtulajdonosok és bérlőkön mulik, hogy mindez megváltozzék. Éppen ezért nem lehet rossz néven venni senkitől, ha — bár sajog is szive belé — külföldre viszi pénzét, amiért ellenértéket kap s nem pedig hazafias frázisokat. Változzanak meg a hazai fürdők s akkor a közönség is másként fog viselkedni velök szemben. Tanulja-

nak a külföldiektől, akik mindent elkövetnek, hogy fürdőiknek állandó közönséget szerezzenek.

Hunyadvármegye tavaszi közgyűlése.

A múlt hó 27-én Déván megtartott megyei közgyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

A közgyűlési teremben igen nehezen gyülekezett a közönség. Amikor Csulay Lajos h. alispán egy negyed 10 órakor megrázta a csengőt és egy bizottságot kért fel Cs. Lászlár László elnöke alatt, hogy a főispánt a terembe meghívja: alig voltak a teremben ötvenen.

A diszmagyarban érkező főispánt szintelen halvány éljenzés fogadta, aki az elnöki széket elfoglalva, az ülést megnyitotta.

— Üdvözlöm az egybegyűlt bizottsági tagokat — mondotta a főispán — és midőn az ülést megnyitom, kegyeletes kötelességet vélek teljesíteni, amikor a vármegye elhunyt tisztí főorvosáról Dr. Balog Párról megemlékezem, aki negyven éven keresztül a legnagyobb odaadással, a legnagyobb lelkiismeretességgel teljesítette nemes és nehéz hivatását. Indítatva érzem magamat, hogy emlékének a jegyzőkönyvben való megörökítését indítványozzam és azt, hogy a vármegye részvételéről az özvegy jegyzőkönyvi kivonattal értesíttessék. Együttal törvényadta kötelességemnél fogva felhívom a közgyűlés figyelmét a póttárgysorozatban foglalt árvaszéki ülnöki állás betöltésére, amely állás pályázat hirdetése nélkül fog betöltetni.

Ezzel a tárgysorozat egyes pontjaira került a sor, első sorban a miniszteri leiratokra, amelyek a járási székházak felépítése, a járási kórházak, a szegényház építésére, az árviz által megrongált közutak helyrehozatala céljából adott 200,000 korona mikénti felosztása tárgyában leérkezett. Különösen nagy volt az érdeklődés ez utóbbi iránt. A vicinális közutak megjavítására a következő segélyeket kapják a járásek: az algyógyi 3000, a brádi 2500, a dévai 2500, a hátszegi 3500, a kőrösbányai 2000, a marosillyei 3000, a petrosényi 5000, a puji 2000, a szászvárosi 2000, a vajdahunyadi 4500 koronát. Ezenkívül egyes megjelölt utrészek, amelyeket a legjobban megrongált az árviz, de amelyeknek felsorolását helyszűke miatt elhagyjuk, jutott a 200,000 koronából fenmaradó összeg, amely-

ből 10.000 korona jut a Kasztó—Kosztésd—sebeshelyi utszakasznak javítására.

A tárgyhoz Dr. Pap János és Balázs József bizottsági tagok szólaltak hozzá, akik azt kérték, hogy a brádi és kőrösbányai, illetve a puji járásra nagyobb segélyt utaljon ki a bizottság. A közgyűlés azonban változatlanul hagyta az állandó-választmány felosztási szervezetét.

A többi miniszteri leirat ismertetése után, amelyek a dijnokok szolgálati viszonyainak szabályozására, a Déván felállítandó kulturmérnökségre, községi orvosok járandóságaira... stb. vonatkoztak, következtek a interpellációk.

Dr. Ajtay Aladár interpellált a marosillyei főszolgabíró fegyelmi ügyének tárgyában.

Csulay Lajos alispánhelyettes válaszában kifejtette, hogy csudálkozik az interpelláló türelmetlenségén, mert ő előző válaszában már kijelentette, hogy az ügy befejezte után arról jelentést tett. A kivizsgálás három ízben megejtetett, de még befejezve nincs, mert közben a belügyminiszter lisoform szabálytalan rendelkezése miatt az eljárást ez irányban is kiterjesztette.

Dr. Ajtay nem elégedhetik meg a válaszzsal, mert ilyenformán a világ végéig ellehet egy fegyelmi eljárást húzni.

Interpellált dr. Leitner Mihály, aki a Pesti Hirlap cikkéből már ismert gyalári ügyet tárgyalta, ahol a községi jegyző egy Sztojka Jozsif nevű parasztot egy korona és néhány fillér követeléséért kiforgatta a szó szoros értelmében a vagyonából.

A válasz az volt, hogy a fegyelmi eljárás megindult a belügyminiszter rendeletére, aki erre a vármegyét a Pesti Hirlap cikkeinek megjelenése után azonnal utasította.

Ekkor már fél tizenegyre járt az idő és a közgyűlés Csulay h. alispán indítványára elhatározta, soronkívül tárgyalassék az a bizalmatlansági indítvány, amelyet Nalácy Géza és társai nyújtottak be a kormány ellen. Az indítványt felolvasták, ami a következőképen hangzik:

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Alulírottak a törvényhatósági bizottság f. évi május hó 27-én tartandó közgyűlésén az alábbi, szóbelileg megindokolandó indítványunkat ajánljuk elfogadásra:

Hunyadvármegye törvényhatósági bizottsága azon felfogásban van, hogy a választójogi reformnak helyes megoldása egyik alapfeltételét képezi az ország nyugodt továbbfejlődésének.

Minthogy azonban a Lukács-kormány által létesített új választójogi törvény nem valósítja meg azokat a demokratikus elveket, melyeket az ország közvéleménye vall és nem biztosítja a választási eljárás tisztaságát, amely nélkül a nemzet valódi akaratának megnyilvánulása kétségesse válik és mert mindezek-től eltekintve, a választójogi törvénynek a jelenlegi parlamenti viszonyok között való létesítése már magában véve indokoltá teszi a választói jogért való további küzdelmet.

Mindezeknél fogva Hunyadvármegye törvényhatósági bizottsága a Lukács-kormánnyal szemben bizalmatlansággal viseltetik.

Ezen bizalmatlansága fokozódik a Lukács-kormánynak a törvények alkalmazása és a közvagyon kezelése tekintetében tapasztalt ténykedései folytán. Az egyéni és pártpolitikai szempontoknak a közérdek rovására való érvényesítése és ezáltal az állami érdekek meg-

A moziról — annyi sok ember kedves szórakoztatójáról — nem beszélek, mert nem szeretem.

A társaság? Vasárnap még az is más. Ugy érzi az ember, mintha a fényes cipő, az új, vagy ünnepi ruha még az ember belsejét is megváltoztatná, nemcsak a deli alakját.

Az utca? Élőképek sorozata idillikus jelenetekből összeállítva, főszereplők a szolgálók és katonák. Különben ez ellen tiltakozni vétek volna: legyen egy héten egy délutánjuk nekik is.

A kávéház? Tele van a legvegyesebb, tehát legzajosabb közönséggel. Rossz a kiszolgálás, nagy a zaj, fojtó a füst. Mi kell még? Vasárnap háromszor mentem oda elfelejteni, hogy vasárnap van: mindaháromszor menekültem kellett, mert még inkább eszembe jutott.

A kaszinó? Erről csak annyit, hogy a kávéházból a legjobb reményekkel mentem oda, de nemsokára onnan is menekülnöm kellett.

Hazajöttem. Hegedülni, énekelni kezdtem. Mit gondolnak, mi jutott eszembe? Az, hogy... „szomorú, borongós vasárnap délután fog el a vágy újra fehér arcod után“... Többé már nem unatkoztam. Könnyű szökött a szemembe... Aztán jöttek a többi szép szomorú nóták, nyugtalan lelkek megnyugtatói, fájó sebek írjai, sirva-vigadó természetünk beszédes tanui.

Az idő elröpült. Kigyultak a villanylámpák. Nem volt már vasárnap délután.

Egy okkal több arra, hogy még forróbban szeressem a nótákat.

R. Gy.

Erzsébet-mozi jun. 8. Egy zúgírász üzelmei. Legújabb Nordisk mozi. nopol. Dráma 3 felv.

károsítása a Lukács-kormány süllyedéséről tesz tanubizonyságot, hogy Hunyadvármegye törvényhatósági bizottsága nem térhet ki annak megállapítása elől, hogy az ilyen kormányzat az országra nézve a legnagyobb mértékben káros.

Déva, 1913. május 26-án.

Nalácy Géza és társai.

Az ellenzék részéről zajos helyesléssel fogadott indítvány megokolására dr. Tojnay Lajos vállalkozott, aki kimerítőn festve a helyzetet rámutatott a kormány törvénytelen ségeire s kéri, hogy az indítványt elfogadják.

Utánna dr. Farkas Béla és dr. Leitner Mihály szólaltak fel. Első azt kéri, hogy szavazzon a közgyűlés jelenben is bizalmat a kormánynak, második hosszasan beszélve, kéri a bizalmatlansági indítvány elfogadását. Beszéde folyamán közte és Simon Ferenc között rövid, de gunyolódó szóharca fejlődött ki.

Dr. Vlád Aurél a románok nevében csatlakozását jelentette be a bizalmatlansági indítványhoz.

Cs. Lázár László a kérdésnek napirendről való levételét kérte. Ezután elrendelték a névszerinti szavazást. Feltűnt már előzőleg, hogy több munkapárti korifeus helyeselt a kormány elleni beszédek alatt, sőt a szavazás elől többen meg is léptek, Ulain Ferenc dr. pedig egyenesen intett, hogy nem akar szavazni. De hát erre nem is volt szükség, szavaztak a berendelt mezei hadak, a jegyzők, bírák, hivatalnokok, mint a karikacsapás. Az eredmény az lett, hogy az indítvány mellett 26, ellene 111 szavazat adott le.

Ezután, mivel már dél elmúlt, elhatározták, hogy megejtik a szükséges választásokat és azután délután folytatják az ülést.

A megüresedett közigazgatási bizottsági állásra id. Pietsch Lajost választották meg. Szavazatot kaptak még dr. Ajtay és dr. Tolnay.

Az ujonnan kreált árvaszéki ülnöki állásra egyhangulag dr. Csulay Andort választották meg, az így megüresedett aljegyző állásra pedig Baternay Ákos tb. szolgabíró.

Az alispáni jelentés tárgyalásánál felszóltak: dr. Ajtay Aladár, Demian Vazul, dr. Haragos Ádám, dr. Tolnay Lajos, Hajduczky József, Székely Mózes, Dénes Károly és dr. Pop János.

A vitát dr. Ulain Ferenc zárta be este fél 8 órakor, aki kritika helyett eszméket adott és irányokat a jövő munkáját illetőleg; sok, nagyon praktikus dolgot, sok igazságot is, amiket meg lehet szívlelni; például a járási székházak berendezését illetőleg.

Ezzel az első napi ülés bezárult és folytatását a főispán másnapra halasztotta, amikor is 15 ember jelenlétében 2 óra alatt ledarálták a tárgysorozat 1500 pontját.

Szászváros mizériái,

vagy:

Óh! az a tavasz.

Nem egy panaszos levélnek adtunk már helyet a közelmúlt hetekben lapunk hasábjain. De még több azoknak a leveleknek a száma, melyek csak azért kerültek a papirkosárba, mert névtelenek voltak. Egyet azonban, mielőtt még tovább mennénk, konstatálnunk kell. Még pedig azt, hogy úgy a megjelent, mint a papirkosárba került panaszos levelek egytől-egyig mind „nemes Szászváros városának mizériáit” tárták fel előttünk úgy nagy egészében, mint gyakran a legapróbb részleteiben is.

Mondhatjuk, bátran mondhatjuk, hogy na-

gyon is elszomorító és egyben felháborító volt az a látvány, Szászvárosnak az a beállítása, amely ezekből a levelekből élénk tárult. És még csak azt sem mondhattuk rá, hogy nagyított, hogy tulzott kép volt. Minden sora, minden betűje igaz ezeknek a panaszos leveleknek, melyek egyenként és együttvéve csak azt bizonyították nekünk, amit mi már amúgy is elég sokszor hangoztattunk szóban is, írásban is. Azt, hogy Szászváros köztisztasági s ezzel egyetemben közegészségi szempontból nagyon is alacsony, hogy ne mondjuk: balkáni nivón áll.

Nem tartjuk egy cseppet sem különösnek, hogy ez a nagy és rendezésre már oly régóta váró kérdés minden esztendőben a tavaszal karöltve jut a homloktérbe. Ezt, azt hisszük, bővebben magyaráznunk nem is szükséges, mert annyira természetessé vált éppen a városi hatóság magyarosan uri nemtörődömségéből (vagy fukarságából?) kifolyólag.

És ez a városi hatóság még mindannyiszor, ahányszor pertraktáltuk a gondozására bizott városunk köztisztasági s ezzel a közegészségügyi viszonyait, indignálódva fordult hozzánk s a város kinos anyagi helyzetére hivatkozva, kérte a kiméletesebb elbánást. — Igen szép és igen kedves valami ez a kimélet, ha a helyén és ott alkalmazzuk, ahol meg is érdemlik. De viszont ostoba nagylelkűsködési komédia akkor, mikor az arra érdemtelenségre alkalmazzuk és minden ok nélkül forszirozzuk is.

Avagy talán a városi hatóság csak nem akarja azt elhítenni velünk, hogy a város rossz anyagi helyzetével számolva, még akkor is gyakorolnunk kell az elbánásban a kiméletet, mikor e város utcáin, még a főbbeken is, bukkákká gyarapodik a szemét, a piszok. S hogy ez így van, azt nem mi, de ennek a városnak minden még egészséges polgára bebizonyíthatja a nemes magisztrátus tagjainak. Vagy ha ez sem elég, úgy meginvitáljuk az igen tisztelt tanácsosokat egy kis sétára a városban. De az már csak elég lesz, ha a magisztrátus tagjai e körséta után a sok látott szeméttől, piszoktól és kloáka rondaságoktól megundorodva, vagy egy hétiig nem fognak kikiváncozni városuk utcáira.

Szinte a naivitással volna egyenlő most azt a kérdést feltenni, hogy miért is piszkosak a szeméttől telt szászvárosi utcák. Egyszerűen azért, mert a város a fő és a főbb utcáinak a tisztántartásáról sem gondoskodik kellőképpen úgy, ahogy azt a nagyközönség, a befizetett horribilis egyenes-, pót- és még mit tudjuk miféle adói után, a saját egészségére való tekintettel, joggal megkövetelheti.

No, de azután abban a gondoskodásban, ami még van, egy cseppnyi köszönet sincs. Vegyük csak elő mindjárt az utcák söprését. Ez aztán a ritka látvány Szászvárost. S ha csodaképpen mégis feltűnnek utcáinkon az utcaseprők, úgy azok a derék férfiak olyan munkát végeznek a seprűikkel, amely csak a ragálylyal, a betegséggel egyenlő. Minden előzetes öntözés nélkül nekivágnak seprűikkel a felgyülemlett szemétnak és kellemetlenül keserves porfelhőbe borítanak mindent. Hogy ebben a por-, helyesebben szemét- és piszokfelhőben a különféle betegségek baktériumai jutnak nagyon is veszélyes érvényesüléshez, azt talán még a városi hatóságnak sem kell külön és bővebben, vagy talán orvosszakértőkkel megmagyaráztatni.

De nem folytatjuk tovább a mizériák felsorolását. Bár még nagyon is bő anyag áll részünkre városunk köztisztasági állapotának pertraktálására, mi most mégis elállunk a további tárgyalásától. Tesszük ezt pedig

azért, hogy módot nyujtsunk a városnak a rövid időn belül való gyökeres intézkedésekre, a visszas állapot egyszer s mindenkorra való megszüntetésére. Hisz utóvégre egyszer már el kell következnie annak az időnek is, mikor a szemetes Szászváros helyett, a tiszta Szászvárosról is cseveghetünk. Az utóbbiról mindenestre kellemesebben és szebben, mint az előbbiről.

Remélni merjük, hogy a városi hatóság ez évben megmozdul, cselekedni fog s nem tesz úgy, mint a múltban tett. Vagyis kilép a cselekvés terére a nemtörődömségéből és nem a tavaszt fogja szidni, mint minden bajnak az egyetlen okozóját. Hisz eddig minden felszólalásunkra, melyet a város köztisztaságának az érdekében tettünk, csak a nemtörődömség és ez az egy mondat volt a felelet:

— Óh! Az a tavasz... az a tavasz!

Mondjuk: ez évben (a tavasz végén, ha már az elején elmaradt) másképp lesz. A tavasz végének és az ezt követő időszakoknak Szászváros köztisztasági utcáin örülni fognak. Ugy legyen!

Ertef.

Az „Ardeleana” pénzüintézet rendkívüli közgyűlése.

Folyó hó 6-án délelőtt dr. Mihaj János elnöklete alatt folyt le a helybeli „Ardeleana” román pénzüintézet rendkívüli közgyűlése.

E közgyűlést az intézet felügyelőbizottsága hívta egybe a ker. törvény 195. §-a értelmében azért, mert az igazgatóság az ideiglenes tisztviselőknak és szolgálknak 1912. évre drágasági pótléka címen 1070 K-át utalt ki, amihez alapszabályaik szerint csak a közgyűlésnek van joga. A közgyűlés az igazgatóság határozatát megsemmisítette s az 1070 K-át, az azt megszavazó tagokra kiróta.

Az igazgatóság lemondása folytán a tárgysorozat második pontja szerint megejtetett a választás, amely szerint dr. Mihaj János, dr. Moldován Szilviusz, Vulcu János, dr. Vlád Aurél, Vlád Miklós, dr. Dobó Romulusz, dr. Dávid Kornél, Branga János és dr. Orbonás Szevér igazgatósági tagok lettek.

Az ujonnan megválasztott igazgatóság három tagja: dr. Mihaj János, dr. Moldován Szilviusz és Vulcu János, nyomban a közgyűlés színe előtt lemondtak állásaikról.

Ez a tény általános meglepetést szült nemcsak a közgyűlés tagjai közt, hanem városszerte is. A közgyűlés után — amely ugy látszik személyi kérdésekért hivatott össze — különféle vélemények hangzottak a lemondást illetőleg. Nem vagyunk hivatva ez ügyben bírálatot mondani, de annyit megjegyzünk, hogy azon körülmény, hogy a lemondottak között dr. Mihaj is szerepel, mindenképpen meglepett s sejteni engedi, hogy az nem ok nélkül történt. Valószínű, hogy a választás eredményével nem volt megelégedve.

A legközelebbi közgyűlés minden bizonynyal meg fogja adni a feleletet arra, hogy ez miért történt úgy.

NAPI HIREK.

— **Személyi hír.** Dr. Farkas Pál kerületünk országgyűlési képviselője f. hó 27-én délután városunkba fog érkezni s részt fog venni az érettségizettek bankettjén. 29-én, vasárnap este tiszteletére a választók barátságos összejövetelt rendeznek. A képviselő 4 napot fog itt időzni, amely idő alatt a járás községeit és Algyógyot meg fogja látogatni.

— **Személyi hír.** Policsevsky ujonnan kinevezett dandárparancsnok Nagyszebenből június 3-án városunkba érkezett s itt

helyőrségünk csapatai felett szemlét tartott. Tiszteletére 3-án és 4-én este a „Centrál”-szálló udvari helyiségében a katonazenekar koncertet adott, amelyen a civil közönség is nagy számmal vett részt.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Vinczai János, Kelemen István és Nudny István pénzügyi számgyakornokot a temesvári, marosvásárhelyi, illetve az aranyosmaróti pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőségénél, a XI. fizetési osztályba ideiglenes minőségű pénzügyi számtisztekké a dévai pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez nevezte ki.

— **Báncs Emil nyugdíjban.** A dévai posta főnökét, Báncs Emil postafelügyelőt nyugdíjba helyezte a kereskedelmi miniszter. Távozása fájdalmasan érinti egy a kereskedő világot, mint Déva város társadalmát, mert míg egyrésztől 10 évi dévai hivataloskodása alatt mintahivatalt teremtett a dévai postából, addig minden társadalmi mozgalomból kivette a részét. Báncs Emil 41 évet töltött a posta szolgálatában. Pályáját Brassóban kezdte. Déván 10 évet töltött főnöki minőségben. Innét Brassóba költözik, hol háza is van és e kies, szép városban élvezi a pihenés örömeit, hol annak idején a fáradságos pályafutást megkezdette.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kádár Juliska alsógyékényesi állami óvónőt, saját kérésére a nagyrapolti állami ovodához jelen minőségében áthelyezte.

— **Hymen.** Bramberger Antal dévai Közgazdasági bank pénztárosa a napokban váltott jegyet Szöllősy Klárikával, özv. Szöllősy Imréné leányával Déván.

— **Ma (vasárnap) d. u. 1/23 órakor a helybeli evang. templomban Schmidt Albrecht, a „Liedertafel” karmestere orgonahangversenyt tart.** A mult számunkban ismertett programra újlag felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Kinevezés.** Brody Imrét, az Első Magyar Általános Biztosító Társaság gyulafehérvári főügynökségének eddigi főnökhelyettesét főnökké nevezték ki és a Hunyad-, Szeben- és Alsófehérmegyei ügynökségek vezetésével bízták meg.

— **Tornaverseny.** Déváról jelentik, hogy a ma megtartandó megyei tornaversenyre oly nagy megyszerte az érdeklődés, hogy jegyeket már alig lehet kapni.

— **Fürdőjelentés.** Algyógyfürdőre — mint jelentik — a szép meleg napok már meglehetősen szamu vendéget vonzottak ki. Igaz megnyugvással vesszük tudomásul a fürdőző vendégektől, hogy az eddigi szokásos panaszok helyett csupa dicséretet hallunk egy a vendéglős, mint a bérlő felől, kik fáradságot nem kimélve, minden áldozatot meghoznak vendégeik kényelméért. Mint halljuk, Németh Alfréd vendéglős automobil-járatot fog létesíteni Algyógyfürdő és Szászváros között a nyár folyamán. Vállalkozását dicsérjük s az eszméhez gratulálunk.

— **A helybeli „ref. szomszédság” f. hó 9-én d. e. 9 órakor közgyűlést tart az ipariskolában.** Gyűlés előtt istentisztelet, utána közebed a „Transsilvania”-szállóban.

— **Hangverseny.** Folyó hó 1-én Déván a Fehérkereszt-szálló nyári éttermében tombolával egybekötött hangversenyt tartott a helybeli katonazenekar, melyen Déva város intelligenciájának színe-java jelen volt. Szócs F. Lajos vendéglős szebbnél-szebb nyere-ménytárgyakkal kedveskedett a publikumnak és a tombolát, mely egy gyönyörű órával ellátott női arany karkötő volt, Weisz dévai adó-

hivatalnok nyerte meg, ki különben Déván mint általánosan ismert szerencsefi, Weisz néven közkedveltségnek örvend.

— **Elmaradt tornavizsga.** Az algyógyi földmives iskola f. hó 1-ére kitűzött tornavizsgálója, kedvezőtlen időjárás miatt f. hó 15-ikére (vasárnapra) halasztatott el. Amint értesültünk ez alkalommal több kocsi és szerker lesz a szászvárosi közönség rendelkezésére bocsátva, amelyen ki és bejöhetnek a látogatók. Ugyisintén a helybeli bérautó is e napon többször fog Algyógyra járatot rendezni. A mult vasárnap az eső dacára megjelent közönség a földmives iskola dísztermében házas jellegű társasvacsorát rendezett, melynek végen a szászvárosi Duma Géza híres zenekara huzta a szebbnél-szebb nótákat a fülekbe, meg a talp alá. A táncéjfelütánig tartott. A jövő vasárnap tehát, mindenki nézze meg ezt a tornavizsgát, amely nagyon érdekes lesz annyival is inkább, mert a szép jutalomtárgyakért igazán szép verseny fog kifejlődni. Az utána következő tánchoz Duma Géza fogja a zenét szolgáltatni.

— **Az áll. polg. leányiskola tanulmányi kirándulását teljes siker koronázta.** A növendékek dr. Neumanné, Thalmaier Ida, Gergelyfy Ida, Hevessy Ella és Znojemszky Gizella tanítónők vezetése alatt megtekintették a péterfalvi papírgyárat s egyéb nevezetességek. Az egy napos kiránduláson Alföldy Béla zenetanár is részt vett.

— **Ujítások a vajdahunyadi vasgyárnál.** A kincstári vasgyárak vezetősége elhatározta, hogy a vajdahunyadi vasgyárat nagyobb és modernebb üzemre bővítik ki és a nyersvas termelést teljesen modern alapokra fektetik. A gyártásnál visszamaradó vassalakat, amit eddig hasznavehetetlen anyagként eldobtak, ezután téglagyártásra használják fel. A salaktéglagyártás felállításához már hozzá is fogtak és az ilyen minőségben első lesz az országban. A gyártáshoz szükséges ismeretek megszerzése végett Buczek József gyárfelügyelő és Szatorisz Kálmán főmérnök külföldre utaztak. Építenek ezenkívül a mult évben felépült olvasztócsarnok mellé egy szeparáló berendezést, amely a vas-követ a széntől kiválasztja és így megmunkálásra tökéletesebb vas előállítását teszi lehetővé. Tervbe van véve még egy nagyobb-szabású gyári kórház és egy munkás-kolónia építése. A beruházásokat 3—4 millió koronára teszik.

— **Az aradi M. Á. V. üzletvezetőség figyelmébe.** Általános a panasz és zúgolódás amiatt, hogy a helybeli Máv. főnökség a városi telefonhálózatba nem lépett be s e miatt a vasuti állomással sem az előfizetők lakásairól, sem pedig a postahivataltól beszélni nem lehet, mert a postakincstár szabályai szerint csak előfizetővel lehet kapcsolni. Kereskedők, utazók, szállodások stb. stb. nagyon érzik ezt a hiányt, amelyet pótolni elsősorban a vasuti főnökségnek kellene. Igazán furcsa helyzet támad emiatt sokszor. Vonatkésés van: nem tudunk róla. A rendőrség le akar fülelni valakit: nem értesítheti az állomásnál levő őrszemet, stb. stb. Kérünk orvoslást!

— **A sofförtanfolyamot** Budapesten 1913. június hó 16-tól augusztus 2-ig tartják meg. Jelentkezni lehet a helybeli városi rendőrkapitányságnál június 12-ig, hol a jelentkezők bővebb felvilágosítást nyernek.

— **Faeladás.** Városunk polgármestere ez uton is értesíti a város közönségét, hogy amíg a készlet tart a száraz, nem usztatott tüzfából, havasi ölenként 26.— koronáért a városi adóhivatalnál kapható. A város — kívánatra — olcsó áron be is szállítja a vett fát.

— **Elveszett** egy ezüst óra A. J. monogrammal és egy ezüst lánc, amelyen süketfajd és őzike zsuzsu volt. A becsületes megtaláló a városi tanácsnál illő jutalom mellett átadhathatja az órát, melyet valószínűleg a szőlőhegyen vesztek el.

— **Évvégi vizsgálatok sorrendje a helybeli állami polgári leányiskolában.** Június 9-én d. e. 8—11-ig I. polg. osztály vizsgája, d. u. 3—6-ig II. polg. oszt. vizsgája. Június 10-én d. e. 8—11 III. polg. osztály vizsgája, d. u. 3—6-ig IV. polg. oszt. vizsgája. Június 11-én d. u. 2 órától kezdődőleg magántanulók írásbeli vizsgálat. Június 12-én d. e. 8 órától kezdődőleg magántanulók szóbeli vizsgálat. Június 13-án d. e. 8—9-ig hittanvizsgák felekezetenként az osztályterekben. Június 13-án d. e. 9—10-ig a kertészeti tanfolyam hallgatóinak vizsgálat a munkatermekben. Június 13-án d. e. 10—12 óráig I—IV. polg. oszt. tornavizsgálói. Június 15-én d. u. 5 órakor záróünnepély. Az egyes osztályok kézimunkái, rajzai, írásbeli dolgozatai vizsgálat alatt a vizsgateremben lesznek kiállítva. Elnököi az osztályvizsgákon: Dósa Dénes gond. elnök. A magánvizsgálaton: Dénes Károly kir. tanfelügyelő. Az iskolai gondnokságot, szülőket és érdeklődő t. közönséget ez uton hívja meg a vizsgálatokra az Igazgatóság.

— **Uj lap megyénkben.** F. évi június hó 1-én „Piski” címmel Piskin társadalmi, szépirodalmi hetilap indult meg. A lap élén Serestély Béla, Kosztolánszky István, H. Halmy István és Maurer Lajos szerkesztők állanak. A lap kiadója és felelős szerkesztője Nagy Bálint, ki a „Marosillyé”-t is szerkeszti.

— **A szászvárosi ref. Kún-kollegium 1912—13. évi közvizsgálatainak rendje.** A) Gimnáziumban: Május 15. d. e. 7—12. VIII. o. magyar, latin, görög, görög p. irod. d. u. 3—6. VIII. o. vallás, történet. Május 17. d. e. 7—12. VIII. o. mennyiségtan, fizika, d. u. 3—6. VIII. o. filozófia, német, ének. Május 18. d. e. 8—9. gyorsírás, 9—10. francia nyelv. Június 10—12. magántanulók vizsgálat. Június 14. d. u. 3—4. gyorsírókör záróünnep a mért. rajzteremben. Június 15. d. e. 11—12. Ifjusági önképző „Arany Jánoskör” záróünnep a díszteremben, d. u. 4—6. az egész ifjuság vizsgálat a testgyakorlatból a koll. kertben. Kedvezőtlen idő esetén 16-án d. u. 4—6. Június 16. d. e. 7—11. magántanulmányokból, a mértani rajzteremben. Elnök: Csűrös Pál. Június 17. d. e. 7—11. I—VII. o. r. k. és g. kath. tanulók vallástanból, a IV. o.-ban. Elnök: Mester Mihály, 7—11. I—VII. o. protestáns tanulók vallástanból, a mértani rajzteremben. Elnök: Vecseri Imre, 7—11. I—VII. o. g. kel. és izr. tanulók vallástanból, az V. o.-ban. Elnök: Csűrös Pál, d. u. 3—6. I—VII. o. ének, az énekesteremben. Elnök: dr. Tankó Béla. Június 18. d. e. 7—11. I. A) o. latin, magyar. Elnök: Orbán Lajos, 7—11. I. B) o. latin, magyar. Elnök: Roth Ágoston, VI. o. latin, görög, gör. p. irod. Elnök: Máyer János, VII. o. magyar, német. Elnök: dr. Nagy Sándor, d. u. 3—6. I. A) o. természetrajz, földrajz. Elnök: Mester Mihály. Június 18. d. u. 3—6. I. B) o. földrajz, természetrajz. Elnök: Roth Ágoston, 3—6. III. o. földrajz, német. Elnök: dr. Nagy Sándor, 3—6. IV. o. német, latin. Elnök: dr. Kristóf György. Június 19. d. e. 7—11. II. o. latin, magyar. Elnök: dr. Görög Ferenc, 7—11. III. o. latin, magyar. Elnök: Nagy Ödön, 7—11. V. o. latin, magyar. Elnök: János Béla, 7—11. VII. o. mennyiségtan, természettan. Elnök: Roth Ágoston. Mes-

ter Mihály, d. u. 3—6. I. A) o. mértan, számtan. Elnök: Mester Mihály, Orbán Lajos, 3—6. II. o. számtan, mértan. Elnök: dr. Görög Ferenc, 3—6. V. o. történelem, term.-rajz. Elnök: Jánó Béla, 3—6. VI. o. magyar, német. Elnök: Máyer János, dr. Kristóf György. Június 20. d. e. 7—11. II. o. term.-rajz. Elnök: dr. Görög Ferenc, 7—11. III. o. számtan, mértan. Elnök: Vecseri Imre, Nagy Ödön, 7—11. IV. o. számtan, mértan. Elnök: dr. Kristóf György, 7—11. VII. o. latin, görög, görög p. irod. Elnök: dr. Nagy Sándor, dr. Dózsa József, d. u. 3—6. I. B) o. számtan, mértan. Elnök: Roth Ágoston, 3—6. IV. o. történelem, természetrajz. Elnök: dr. Kristóf György, 3—6. V. o. görög, görög pótló irodalom, német. Elnök: Máyer János, Jánó Béla, 3—6. VI. o. természetrajz, történelem. Elnök: dr. Tankó Béla. Június 21. d. e. 7—9. III. o. történelem. Elnök: Nagy Ödön, 7—9. IV. o. magyar. Elnök: dr. Kristóf György, 7—9. V. o. mennyiségtan. Elnök: Jánó Béla, 7—9. VI. o. mennyiségtan. Elnök: Máyer János, 7—9. VII. o. történelem egészségtan. Elnök: dr. Dózsa József, 9—12. és d. u. 3—6. érdemjegyek megállapítása, felelővétel a tanácsterem. Június 22. d. e. 11—12. évzáró ünnep, jutalmak kiosztása, a diszteremben, 12—1/21. bizonyítványok kiosztása az illető osztályterekben. Június 23—26. d. e. 8—12. és d. u. 3—7. érettségi vizsgálati előértekezlet és vizsgálat, a mértani rajzteremben. Ahol a hely nincs megjelölve, ott az illető osztály helyiségében van a vizsga. B) Elemi iskola: Június 18. d. e. 8—11. IV-ik o. minden tárgyból, a diszteremben. Elnök: dr. Dózsa József, d. u. 3—5. I-ső o. minden tárgyból, a diszteremben. Elnök: dr. Dózsa József. Június 19. d. e. 8—11. III-ik o. minden tárgyból, a diszteremben. Elnök: dr. Dózsa József, d. u. 3—6. II-ik o. minden tárgyból, a diszteremben. Elnök: dr. Dózsa József. Az igazgatóság.

— **Szász bankok altruizmus.** Az erdélyi szász pénzüzetek a rossz üzletében is tekintélyes összeget adtak jövedelmükből a szász kultúrtörökvések céljára. A segesvári Ipar-, Takaré- és Előkezesi Egyesület Részvénytársaság 108.000 korona nyereségből 23.350 koronát, a szintén segesvári Takaré- és Jelzáloghitelegyesület 90.000 korona nyereségből 25.359 koronát adott szász közcélra; ezenfölül a két intézet közösen 42.000 koronát adományozott a segesvári szász egyház kulturális céljaira. Vagyis a két pénzüzet 198.000 korona évi nyereségének majd a felét, 87.889 koronát fordított a szász közművelődés szolgálatában álló intézmények segítésére. Tanulhatnánk tőlük!

— **A brassói dalárda jubileuma.** A brassói Magyar Dalárda 50 éves jubileumi ünnepségének előkészületei mind nagyobb arányokat öltenek. Több mint 600 dalárdista jelentkezett ezideig a részvételre, ezek közt illusztris vendégek az ország és különösen Erdély minden vidékéről. Brassóba érkezik a híres „Budai Dalárda“ is, amely majd nem 100 taggal lesz képviselve, vele együtt eljön Budapest polgármestere és a magyar dal-szövetség elnöke, Bárczy István, Rózsavölgyi, Stonajovics, Kacsóh Pongrác zeneszerzők. Ott lesz Kolozvárról két dalárda; Fogarásról és Nagyszébenből a dalárdák a női karral együtt nagyszámmal jelentkeztek. A bukaresti magyar dalárda, az arad — csanádi, csikszere-dai, udvarhelyi dalegyletek szintén résztvesznek tetemes számban. Ezekon kívül énekel a „Kronstädter Männergesangverein 75 taggal és a Liederkranz„ 40 taggal. Ami a Szent Erzsébet előadását illeti, a dalárda lázasan

próbál és tanul. Körülbelül 160 dalárdista és zenész fog a diszelőadáson közreműködni. A teljes városi zenekar, a filharmonikusokkal erősítve fogja kísérni a dalnokokat. A hárfaszólókat egy híres bécsi hárfaművész vállalta el. Lesz ezenkívül zongora- és orgonakiséret. A szólók Honigberger Helén opera és koncert énekesnő, özv. Hübner Richardné és Grósz Frigyesné urasszonyok, Werzár Kálmán, Stampler Henrik és Égető Károly kezeiben vannak. A mű előadása körülbelül 3 óra hosszat tart. A tervezett élőképek művészi okokból elmaradnak.

— **Adóbefizetési eredmény a szászvárosi kir. adóhivatal kerületében 1913. május havában.** 1913. május havában befolyt: Egyenesadókból, hadmentességi díjakból és fegyveradókból 28,261 K 03 f. Bor- és hus-fogyasztási adókból, szeszadókból 26,137 K 46 f. Jog- és bélyegilletékekből és illetékegyenértékekből 7,186 K 74 f. Dohányeladásból 18,629 K. — f. 1912. május havi befizetési eredményvel összehasonlítva, kiűnik, hogy az 1913. május havi befizetési eredmény: Egyenes adóknál több 4,194 K 85 fillérrel. Fogyasztási adóknál kevesebb 3,323 K 92 fillérrel. Jog- és bélyegilletékeknél több 3,614 K 57 fillérrel. Dohányeladásnál kevesebb 1,168 K 08 fillérrel.

— **Pályázati hirdetés.** A vakok államilag segélyezett Kolozsvári orsz. intézetének felügyelő-bizottsága pályázatot hirdet az intézetben létesített nagybarcsai Barcsai Domokos féle ágy alapítványi helyre. Pályázhatnak oly 8—12 éves vak fiugyermekek, kiknek szülői, vagy hozzátartozó anyagi helyzetüknél fogva az évi tartásdíjat megfizetni nem képesek és pedig magyar honos gyermekek nemzetiség, vagy valláskülömbörségre való tekintet nélkül. A pályázati kérvények az intézet alapszabályai értelmében a következő okmányokkal szerelendők fel: a) születési anyakönyvi kivonat, b) a gyermek vakságát igazoló hatósági orvosi bizonyítvány, c) himlőoltási bizonyítvány, d) szegénységi bizonyítvány, e) hatósági kimutatás a család- és birtokállapotáról, a) b) és c) alatti okmányok számára csak is az igazgatóság által díjtalanul megküldött nyomtatvány űrlapok használhatók, amennyiben az intézet régi növényedeke folyamodik az alapítványi helyre, s ezen okmányok már benn vannak, azokat ismételt benyújtani nem szükséges. A pályázati kérvények f. évi június hó 30-áig a felügyelő bizottsághoz címezve Kolozsvár szab. kir. város Tanácsához annál inkább benyújtandók, mivel a később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak. A vakok államilag segélyezett kolozsvári orsz. intézete felügy. bizottságától 1913. évi május hó 27. Fekete Nagy Béla, polgármester-helyettes.

Noé, mint vádlott.

Noé borfogyasztási ügynök ittas állapotban, disztelenül feküdt a piac közepén. E miatt a rendőrbizottság megindította ellene a kihágási eljárást. A tárgyalás a következőképpen folyt le:

A rendőrkapitány: Vádlott, mi a neve?

Noé (Nagy, hófehér szakállu aggastyán; az orra szederjes; a ruházata kopott, foltos; általában egész megjelenése nagy elhanyagoltságról és szegénységről tanuskodik.): Noé, másként: Noah.

A kapitány: Mondja a másik nevét is.

Noé (szomorú mosollyal): Nem mondhatom, mert nincsen. Nekem csak egy nevet adott végzetem, mint az angyaloknak és a koronás főknek . . .

A kapitány: Hány éves?

Noé: Óh, uram, inkább azt tessék kér-

dezni: hány csillag van az égen, mennyi fűszál az erdőn? Nem tudom.

A kapitány: Ugy veszem észre, hogy ön már most konokul tagad? Jó, majd beszerzem a keresztlő-levelét.

Noé: Nem vagyok megkeresztelve, kérem szépen. Egyébként a hebroni anyakönyvi kivonatok elvesztek a vizözön alkalmával. A szegény kir. anyakönyvvezető is az utolsó pillanatban ugrott be a bárkámba.

A kapitány: Mi a foglalkozása?

Noé: Borfogyasztási ügynök vagyok. Sic transit gloria . . .

A kapitány (közbevág): Mindig csak a kérdésre feleljen és ne szaporítsa a szót! — Volt már büntetve?

Noé: Voltam. Egyszer borhamisításért — de ártatlanul, Jafet fiam emlékére esküszöm, hogy ártatlanul. Egyszer pedig közcsendháborítás miatt.

A kapitány: Ön botrányt okozó részegség kihágásával van vádolva. Mit ad elő védelmére?

Noé (elmélázva, szünet után): Ott kell kezdenem, amikor még Hebron völgyén laktam . . . A vizözön borzalmi már elmúltak és új, rogyogó világ sarjadt az istenítélet nyomán . . .

A kapitány: Vádlott, ismételt figyelmeztetem, hogy fogja rövidre a mondókáját.

A védő: Tiltakozom a közigazgatás ilyenü egyszerűsítése ellen!

Noé: Családom szeretettel simult hozzám, mint folyondár a tölgyhöz; földi javakban meg éppen nem szűkölködtem. Boldog voltam és gazdag. Mégis — mégis egyszerre elkezdtem valaminek a hiányát érezni. Nem tudtam: új étel, új ital, vagy más elégitene-e ki és e fölött való töprengésben, homályos ösztön parancsszavára — szőlős-vesszőt ültettem . . . És megízlelém a piros bogyó kiforrott levét. Mohón élveztem, mint ahogy a szemevilágát visszanyert ember a napsugar játékát nézi szüntelen . . .

A kapitány: A többit már tudom, valamelyik könyvből olvastam.

Noé: Megittasodottam, nem ismertem a bor erejét. Felebarátaim azt mondják, hogy eszméletlenül feküdtem a kertben. Másnap meghívtam szomszédaimat és ők is úgy vélték: jó izü és vigasságtévő az új nedü . . . Később kufárkodni kezdtem a boritallal; amiről már nem szól az ó-szövetség könyve.

A kapitány (gunyosan): Most áttérhet a borhamisításaira.

Noé: Ártatlanabban ember még nem szenvedett, mint én. Ellenségeim, az irigy, istentelen borkufárok rám fogták, hogy magam készítem a bort. És a hatóság elhitte ezt és megbüntetett. Átkozott lett a nevem, vevőim elhagytak, elszegényedtem. Kenyér után kellett néznom, hogy éhen ne halljak, — én, akit egykoron úgy figyelt az Ur és megáldott minden jóval! Így lettem borügynök.

A kapitány: Most beszélje el a terhéről cselekményt.

Noé: Ma egy hete négyen voltunk együtt és enyhítettük ajkainkat. Bort ittunk. Isten látja lelkem, szeretem a bort. Ki botrányozik meg ezen? Hiszen a bor az én szülőtem, az én gyermekem. Én neveltem föl, én ápoltam. A tigris sem hagyja el kölykét!

A kapitány: Tehát négyen ittak együtt.

Noé: Igenis, kérem szépen. Még pedig komoly férfiakhoz illően: nem kényünk-kedvünk, hanem a sors akarata szerint. Harminckét tarka papirost rakosgattunk egymásra és aki elütötte azt a lapot, amelyen a Walter fürst kevély alakja pompázik, az jámbor áhitattal felhajtotta az edénykét. Óh, én csupán negy-

venkészer ütöttem el Walter fürstöt, ki foglalkozására nézve zöld alsó.

A kapitány (szigoruan az irnokához): Majd beidézzük azt a jó alakot és illetőségi helyére toloncoltatjuk.

Noé: És azután elmentünk egy kávéházba ösvéritalt inni.

A kapitány: Mi az istencsodáját?

Noé: Ösvéritalt, uram, amely tojásból és égetett szeszből van alkotva.

A kapitány (diktál): Zárójelben: knikebajn.

Noé: Majd, hogy előbujt a rózsaujj hajnal, hazafelé igyekeztünk. A piacon aztán gyöngéden megcsókoltam a föld porát, amelyből vétettem. Így történt a dolog, igazságtévő jó uram.

A kapitány: Védő ur, tessék előterjeszteni a védelmet.

A védőügyvéd: Tekintetes kapitány-ság! Ugy hiszem, szinte fölösleges bővebben bizonyítgatnom, hogy védencem, Noé ur, hivatásának áldozata. Ő alkotta a bort és a bor által vész el. Tragikuma hasonlatos Guilottine doktoréhoz, aki a nyaktilót találta fel és ő maga is vérpadra jutván, általa halt meg. Égbekiáltó igazságtalanság volna tehát Noé urat, akinek a világ a bort köszönheti, egy kis ártatlan esemény miatt elítélni. De nemcsak a bort, hanem éltét is. Mert igen természetes valami, hogy ma nem tárgyalna itt senki, ha Noé történetesen nem vesz fel néhány családot a bárkájába. Ennélfogva tiszteletteljesen kérem Noé ur felmentését, ki elvégre is nem büntetést, hanem szobrot érdemelne!

A kapitány: Noé vádlottat vétkesnek mondom ki a kihágási büntetőtörvénykönyv 84. §-ába ütköző kihágásban és ezért 20 K pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén 2 napi elzárásra ítélem. Mert: vádlott beismerésével be van bizonyítva, hogy a piac közepén disztelenül feküdt. A büntetés kiszabásánál súlyosbító körülménynek vettem a vádlott volt előéletét, enyhítőnek pedig agg korát, számos tagból álló családját, továbbá azt, hogy mint borfogyasztási ügynöknek hivatalos kötelessége a borfogyasztás ügyét föllendíteni és végül, hogy városunk levegője — az alkoholizmus baktériumaival telítve lévén — némileg ellenállhatlan kényszerrel lép föl a megittasodás tekintetében.

Noé: Megnyugszom a bölcs ítéletben.

A védő: Tisztelettel fellebbezek!

Az iratokat lemásolta: *R. Tóth József.*

CSARNOK.

Tanács.

Viseld békén e lét baját,
Látod, már én sem könnyezem!
Legjobb — ha fáj a veszteség —
Szenvedni, tünni csüdesen.

Mit ér a könny, panasz, sirás?
Önző a szív, nem érti meg!
Titkold a bút, légy hallgatag,
Hidd el, rejtett kötés alatt
Gyógyulni fog a lelki seb.

R. Tóth József.

Búcsú májustól.

1913. május 31.

Ugy illenék, hogy májustól, a leggyönyörűbb hónaptól ékes beszédben bucsuzzam el, mert több gyönyörűséget köszönhetek neki, mint többi kollégainak összevéve. De én — már megbocsáss, drága május! — ezt nem tudom megtenni. Különbözn is attól a hónaptól, amelyben annyi sóhaj röppent szét, annyi titkos, fájó vagy örömfakasztó érzés nyert ki-

fejezést egy futó pillantásban, egy kézszerítésben, egy mozdulatban és sok más olyasmit, amit csak két ember (egy nő meg egy férfi) kell és szabad, hogy meglásson, nem lehet komoly szónoki műben búcsút venni. Ez a búcsú csak ismétlés lehet. Ismétlése május minden örömének, minden derűjének. S ez a búcsú csak egy hatalmas kívánság lehet: legyen május, a hónapok királya (tán jobb lesz, ha azt mondjuk: királynője, ugy-e szerelmesek?) máskor még szebb, még több virágot fakasztó és még több szívet mámorba ringató.

Volt egy májusom. Nem tudom felejteni. Az első, amelyet szabad emberként töltöttem. Ez tette nekem örökre felejtethetlenné májust. Akkor se voltam gazdagabb (helyesebben: akkor is olyan szegény voltam), mint most. De tele voltam áradozó örömmel, kacagó boldogsággal, fiatal lelkesedéssel. És szerelemmel. Mert azt hiszem, májusban mindenki szerelmes. Ha nem másba: a virágos pompával kérkedő fákba, a jázmin-, orgonabokorba, a gyöngyvirágba, a nefelejtsbe. De valljuk meg szépen, mégis csak a nők szerelmünk igazi tárgyai. Hiszen miattuk élünk, miattuk kinlódunk, miattuk sir a lelkünk, miattuk viharzik a szívünk, hol kinos tépelődésben, hol vad kétségbeesésben... „Hátha?!... Ah, dehogy!... Hogy is gondolhatok ilyent?!... Különbözn ki tudja?... Hiszen tegnap is milyen kedves volt, hogy örült a csokornak, milyen szépen nézett a szemembe... Igen, de ma már azzal a hülyével sétált... Provokálom, megölöm!... Ah! Ő az! kezét csokolom. Megengedik? Hát azt, hogy valamit kérdezzek magától? De ugy-e nem kacag ki? Igen? Persze, hiszen gondolhattam volna. Most menjünk a mamához!”

Ha ez a helyzet, május emlékezetes marad. Ha nem ez, május továbbra is csak május lesz. Neki mindegy. Ő kibontja a virágok szirmát, szétviszi illatukat, belopja a szívekbe. Mámorossá tesz, elandálit, szerelmessé tesz, megbolondít. Csak bátorságot és — pénzt nem ad eleget. De hát mindent csak nem várhatunk tőle?! Ha pedig valaki még a május hangulatát sem tudja fölhasználni, az nem érdemli meg, hogy több májust érjen.

Mivel határozott tudomásom van róla, hogy május nem szereti a sok beszédet (vajjon mit szeret hát?), nem is motyogok többet, hanem sietek fölhasználni az utolsó perceket is. Májust pedig csak arra kérem, hogy máskor még több virággal, s még több szerelemmel (de kevesebb esővel) jöjjön. Legyen meggyőződve róla, hogy aljas hazugság az (nem kutatom a gyártóit!), mintha a szerelem kiveszőfélben volna. Mert, ha ez egyszer bekövetkezik, akkor május sem lesz többé. *Május bolondja.*

IRODALOM.

Thúry Zsigmond, lapunk belső munkatársa, a helybeli ref. Kún-kollegium fiatal tanára, öreg tudósak is dicsőségére váló komoly tanulmánnyal lépett a nyilvánosság elé. Örömmel adjuk hírül, hogy műve, melyet „A szombatos kódexek bibliographiája, különös tekintettel azok énektartalmára” címen irt, e napokban elhagyta a sajtót. Az a fáradságos és kitartó munka, a mellyel Thúry egy ma már nem is létező vallásfelekezetnek háromszáz évvel ezelőtt készült kéziratban heverő énekes és imádságos könyveit az ország különböző helyeiről felkutatta és elsárgult, poros lapjaikról 197 gyönyörű magyar éneket összegyűjtött, megérdemli az elismerés és dicséret szavait. Hiszünk, hogy a tudományos szaksajtó nem is

fog adós maradni a tanulmány illő méltánylásával. Mi csupán azt említjük még meg, hogy e tanulmány első része, (14. kódex ismertetése) most egy éve a mezőtúri ref. főgimnázium Értesítőjében jelent meg, mint programmértekezés s azóta a következő sajtóvélemények nyilvánultak meg felőle:

A „Budapesti Hirlap” 1912. évi aug. 20. szám. Varju János piarista főgimn. tanár összehasonlítón tanulmányozta az 1911/12. isk. évben megjelent összes középiskolai programmértekezéseket s a leginkább kiemeltek között így emlékezik meg erről: „Mind terjedelménél, mind tárgyánál, nyelvezeténél fogva kiválik (hat más dolgozattal együtt) a Thúry Zsigmond ismeretlen, új adatok alapján készült tanulmánya. (A szombatos kódexek bibliographiája...)”

„Századok” 1912. évf. 7. füzet. (szetember) 556. l.

„Thúry Zsigmond ez ismertetése a XVI-XVII. század énekköltészetének teljesebb megismerésére igen fontos.”

„Irodalomtörténet” I. évf. 1912. (7-8. füz.) szept.-okt. 433. l.

„Időrendi egybeállítás könyvészeti leírása a hazai szombatos kéziratoknak, a szombatos irodalom megindulásától kezdve. Munkájával hasznos szolgálatot tett a szombatos irodalmi maradványokkal foglalkozó irodalomtörténet-íróknak. Kohn Sámuelnek még csak kb. 30 szombatos kézirat állott rendelkezésére a szombatosokról szóló kötete megírásakor (1890.)” Thúry 57 kódex ismertetését ígérte (és 61-ét adja, köztük két igen jelentős régiét a kalocsai főszékesegyházi könyvtárból.)

„Egyetemes Philologiai Közlöny” 1913. évf. I. füz. (jan.) 53. l.

„Thúry Zsigmond tanulmánya csak az eleje annak a nagyobb tanulmánynak, melyet e címen írni akar. Az értekezés az 57 szombatos kódex közül itt 14-ről szól. Ebben a 14 kéziratban 165 énekszöveget regisztrál. Értekezönket ez az összeállítás mindenestre hivatottnak mutatja az egész szombatos énekköltészet kritikai kiadásának komoly faladátára. Nagyon helyénvaló dolog volt az ismereteknek ez az összefoglalása. Értekezönket csak dicséret illeti és érdeklődve várjuk az értekezés további részét, melyet a dolgozat különnyomatjaként ígér Thúry. Hisszük, hogy dolgozata az érdeklődés felkeltésében is tovább fogja vinni a nemes ambícióval és szorgalmas kutatással felkarolt ügyet.”

„Akadémiai Értesítő” 1913. febr. (278. füz.) 118. l.

„Thúry Zsigmondnak „A szombatos kódexek bibliographiája, különös tekintettel azok énektartalmára” című dolgozatát, mely 14 kódex énekszövegeit ismerteti és összefoglalja, dicséretet érdemlő munkának tartja Kerekes Emil.”

„Középiskolai Almanach” XV. évf. 1913. márc. 1. 40. l. Huszár Béla szemlét tart a hazai középiskolák 1911/12. tanévi Értesítőiben megjelent tudományos értekezések felett s a különösebben kiemeltek között a Thúry Zs.-éről így nyilatkozik:

Szakkérfiak nagy érdeklődéssel olvashatták „A szombatos kódexek bibliographiájáról” eddig ismeretlen adatok alapján irt értekezést. (61 lap, mezőtúri ref főgimn.)

Ezek a szakvélemények bennünket is meggyőznek arról, hogy a most egész terjedelmében megjelenő tanulmány csak hasonló dicséret ismertetéseket fog kiérdemelni. Thúryra pedig, mint munkatársunkra büszkévé tesz bennünket az a jóleső tudat, hogy illusztris munkatársunk hasonló irányú irodalmi munkásságával egyre növekvő szép hírnevet fog biztosítani magának és lapunknak.

KÖZGAZDASÁG.

Iparvasut a megyében. Kereskedelemügyi m. kir. minister értesíti a Hunyadvármege közönségét, hogy a szászsebesi m. kir. erdőhivatalnak a gyulafehérvár—zalatnai helyi érdekű vasut Ompolygalai állomásától Fenes község érintésével a Fenes patak völgyében vezetendő mint egy 18.2 km. hosszú fővonalból és ezen vonalból a 13/14. illetve a 17-ik kilométerből kiágazólag 2. 2. illetve 5. 2. km. hosszú szárnyvonalból álló keskenynyomtávú gőzüzemű erdei iparvasutra, 2. az Alkenyér—kudzsiri helyi érdekű vasut Kudzsir állomása előtt a Salgótarjáni kőszénbánya r. t. fatelepével, szembenlevő területéről esetleg a kudzsiri állami vasgyár telep feletti területéről kiindulólag a Nagypatak és Kisapatak völgyében vezetendő mintegy 14 kilométer hosszú gőzerejű keskenynyomtávú erdei iparvasutra s végül a szászvárosi kincstári faszénégetőtelep rakodóvágánya mellől kiindulólag Kasztó, Berény, Szereka, Alsóvárosviz, Bucsum, Felsővárosviz, Ludesd és Kosztesd községek érintésével vezetendő mintegy 50 kilométer hosszú korlátolt közforgalomra berendezendő fővonal és ezen vonalból a 28/29 kilométer közt elágazólag 7.5. illetve 3.0 kilométer hosszú szárnyvonalból álló keskenyvágányú gőzüzemű iparvasutra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

A gyümölcsfák trágyázása. Sokszor hangsúlyoztuk már, hogy gyümölcsfáinktól csak akkor követelhetünk dus termést, ha azokat a kellő táplálékkal ellátjuk. Általános szabály, hogy rendszeresen kell trágyázni, a ritkán való tulságos trágyázás helyett. A legcélszerűbb idő a trágyázásra a tél, de nagyon kedvezően befolyásolhatjuk a termés eredményét a nyári (június végétől július elejéig) trágyázás által is. Általánosságban azt tartják, hogy a trágyázás a fa koronájának terjedelmében történjék. Ez azonban csak a fiatalabb magastörzsűeknek, a félmagasaknak és a bokrosgyümölcsűeknek elegendő. A teljesen kinőtt magastörzsű gyümölcsfák sokkal meszszebbre nyújtják gyökereiket, mint ameddig a koronájuk terjed, ezért hát legcélszerűbb, ha az egész területet megtrágyázzuk. A műtrágyánál nem szabad a mérszről sem megfelekezni. Még pedig nehéz talajhoz égetett örlött mészt, könnyű talajhoz örlött szénasavas mészt ajánlható. Nagyon jó hatással van a zöld trágyázás is. Július végén vagy augusztus elején kell a trágyázási növényeket vetni. E célból, a homokos talajba a kéklupina vagy seradella, a középtalajba bükköny és a nehéz talajba borsó ajánlható. Természetesen az istállótrágya és a trágyalé is ajánlható. Utóbbi hígítottan, s nem a fa tövében, ahol semmit se használ, hanem az egész területen szétöntözve.

Piaci árak:

Tüzfia méterenként	I-ső osztályu	6 K — F
	II-ik	8 „ — „
Buza: métermázsánként		22 „ — „
Rozs: „		19 „ — „
Zab: „		20 „ — „
Árpa: „		21 „ — „
Kukorica: „		17 „ 20
Burgonya: „		7 „ — „
Hús: marha kilonként		1 „ 56
„ borju		1 „ 80
„ disznó		1 „ 56
Bárány elevenen drbonként		9 „ 10
Tőjas 10 drb.		— „ 40
Tej: tehén literenként		— „ 24
„ bivaly		— „ 40
Vaj 1 kiló		1.40—1.60
Baromfi: csirke páronként		2.—3.—
„ tyuk		4.—5.—
sovány liba		5.—6.—
hizott ruca		8.—9.—
„ pulyka		12.—0.—
Széna métermázsánként		11 K — F
Szalma		2 „ 50 „

Sz. 559/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1912. évi 10722 polg. számu végzése következtében dr. Hosszu L. Sándor ügyvéd által képviselt Decebál pénztintézet javára 253 K s jár. erejéig 1912. évi december hó 18-án fogatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 3750 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorneműek és zongora nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1912. évi V. 909/3 számu végzése folytán 253 K tőkekövetelés, ennek 1912. évi március hó 18-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 56 K-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Szászvároson, alperes lakásán leendő eszközzésére 1913. évi június hó 13-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi május hó 29-én.

Gödri Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

154

Sz. 239/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1912. évi 11667 számu végzése következtében dr. Moldován Szilviusz ügyvéd által képviselt „Kugereana“ pénztintézet javára 400 K s jár. erejéig 1913. évi február hó 12-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1200 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1913. évi V. 119/1 számu végzése folytán 400 K tőkekövetelés, ennek 1911. évi június hó 26-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 86 K 11 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Kudsiron, alperes lakásán leendő megtartására 1913. évi június hó 12-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi május hó 29-én.

Gödri Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

155

Sz. 683/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járásbíróóságnak 1912. évi Sp. II. 1110/3 számu végzése következtében dr. Szegő Hugó ügyvéd által képviselt Winkler és Faragó javára 228 korona 66 fill. s jár. erejéig 1913. évi május hó 14-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1089 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 2 vaseke, borona, boroshordók, bor, 4 kis hordó különféle ital, 2 ló és szekér stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1913. évi V. 358/1 számu végzése folytán 228 korona 66 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi január hó 20-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 98 K 28 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Alsóvárosvizen, alperes lakásán leendő eszközzésére 1913. évi június hó 12-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi május hó 29-én.

Gödri Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

148

Sz. 435/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1912. évi 860 polg. számu végzése következtében dr. Grasser Károly ügyvéd által képviselt Moga János javára 2102 K s jár. erejéig 1912. évi március hó 30-án fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1100 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: tehének és ökrök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1913. évi V. 252/3 számu végzése folytán 1102 K 23 fill. tőkekövetelés, ennek 1910. évi július hó 15-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 284 K 33 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Kudsiron, alperes lakásán leendő

eszközlésére 1913. évi június hó 12-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi május hó 29-én.

Gödri Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

149

Sz. 240/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1912. évi 12152 számu végzése következtében dr. Moldován Szilviusz ügyvéd által képviselt „Kugereana“ pénztintézet javára 206 K s jár. erejéig 1913. évi február hó 12-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1000 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 1 pirossárgás tehén, 1 szekér, 1 hámbai és 2 pirossárgás ökrök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. jbiróság 1913. évi V. 120/1 számu végzése folytán 206 K tőkekövetelés, ennek 1911. évi június hó 8-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 87 K-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Kudzsiron, alperes lakásán leendő megtartására 1913. évi június hó 12-ik napjának d. e. 1/2 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi május hó 29-én.

Gödri Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

156

A szászvárosi járás főszolgabírájától, mint elsőfoku Iparhatóságtól.

Sz. 1927/913. kig.

Tárgy: Kudzsir község mint erkölcsi testületnek telepengedélyezési ügye.

Kudzsir község, mint erkölcsi testület 1. a „Valea Deii“ dülőben községi területen körskörül a község szomszédságában egy 22.500 és egy 37.500 □-méter területű; 2. a „Vinczariu“ patak mellett községi területen egy 14.800 □-méter kiterjedésű; 3. a „Pareu lui Tudor“ dülőben községi területen egy 40.000 □-méter; 4. a „Pardu lui Deján“ dülőben egy 15.322 □-méter és végül 5. a „Valea Groseri“ dülőben a m. kir. erdőkincstár erdeje és Sztroja Juon 1. Andrej kudzsiri lakos kaszálójának szomszédságában egy 12.000 □-méter kiterjedésű köfajtó-telepet szándékozik létesíteni s ezért az ehhez szükséges telepengedélyezési eljárás megtartását s a telepengedély megadását kérelmezte.

A szászvárosi főszolgabíróóság, mint elsőfoku Iparhatóság ezen telepengedélyezési ügyben a tárgyalást az 1884. évi XVII. t.-c. 25. §-a értelmében folyó évi június hó 10-én délelőtt 9 órakor fogja a helyszínén megtartani s erre az érdekelteket az 1884. évi XVII. t.-c. 27. §-a értelmében netáni kifogásaik megtevése és érdekeik megvédése céljából ezen hirdetmény utján azzal idézi meg, hogy a létesítendő köfajtó-telep tervrajza és leírása a kitűzött tárgyalási határnapig az érdekeltek által az 1884. évi XVII. t.-c. 26. §-a értelmében az elsőfoku Iparhatóságnál megtekinthető.

Ezen hirdetmény egyik példánya Kudzsir község székházánál közzemlére kitétetni, valamint a „Szászváros és Vidéke“ hetilap egyik számában kérelmező fél költségére közhírré tenni rendeltetik.

Szászváros, 1913. május hó 30-án.

Főszolgabíró szabads.:

Bercsényi Sándor,

tb. főszolgabíró,

150

Sz. 337/1913. végreh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1912. évi 18312/2 számú végzése következtében dr. Schulhof Zsigmond ügyvéd által képviselt Közgazdasági Bank R.-t. javára 1200 K s jár. erejéig 1912. évi nov. hó 26-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 3100 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: lovak és tehenek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1912. évi V. 866/1 számú végzése folytán 1200 K tőkekövetelés, ennek 1912. évi augusztus hó 1-ső napjától járó 6⁰/₀ kamatai, 1/3⁰/₀ váltódij és eddig összesen 163 K 86 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Romosz helyen, alperes lakásán leendő eszközzésére 1913. évi június hó 13-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi május hó 29-én.

Gödri Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

152

Hirdetések jutányos árban felvételnek
lapunk kiadóhivatalában.

Eladó fűszerüzlet.

Szászvároson, a legforgalmasabb helyen egy jömenetelű fűszerüzlet eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető e lap kiadóhivatalában, Klastrom-utca 1. sz. alatt.

135 2—

Sz. 496/1913. végreh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóságnak 1913. évi Sp. II. 244/3 számú végzése következtében dr. Deák Agoston ügyvéd által képviselt Buda Oktávián s társa javára 76 K 60 fill. s jár. erejéig 1913. évi március hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 661 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: buza-rosta, üzleti berendezés, hordók, járom, szekér, bor stb. stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1913. évi V. 247/1 számú végzése folytán 76 K 60 fill. hátr. tőkekövetelés, ennek 1913. évi február hó 11-ik napjától járó 5⁰/₀ kamatai, 1/3⁰/₀ váltódij és eddig összesen 114 K 22 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Piskincen, alperes lakásán leendő eszközzésére 1913. évi június hó 10-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében

készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi május hó 26-án.

Gödri Jenő,
kir. bír. végrehajtó.

151

Pascu Olivérokl. mérnök
Szászváros, Berényi-utca 8.

Elvállal mindenféle földmérési, parcellázási és térképezési munkákat.

Tervez és épít: lakóházakat, villákat, gazdasági épületeket, rendes keskenyvágyú gazdasági és iparvasutakat, vasbeton födémek és hidakat, csatornázásokat, vízvezetékeket stb.

Érdekelteknek mindenféle műszaki ügyben készséggel áll rendelkezésre.

102

6—

Brassai Brutus
Szászvároson

Raktáron tartok: ebédlő-, háló-, salon- és irodai bútorokat, valamint a legegyszerűbb bútorokban is nagy választék.

Szolid árak! Izléses kivitel!
Pontos kiszolgálás!

12—41

52

bútor-raktára

Ország-út 3. sz.

Ebédlők és hálószobák 300 K-tól feljebb. Írásbeli megkeresések is a legnagyobb gyorsasággal intézettek el. A n. é. közönség szives pártfogását tisztelettel kéri

Brassai Brutus

bútor-raktáros és temetkezési intézet tulajdonos.

Szászvárosi Könyvnyomda R.-t. könyv- és papírkereskedése.**„Kultura és Tudomány.”**

A Franklin Társulat kiadása.

Eddig megjelent:

1. SZÉCHENYI ESZMEVILÁGA. Első kötet Gaal Jenő, Beóthy Zsolt, Prohászka Ottokár, Kenessey Béla, gróf Vay Gáborné, gróf Andrássy Gyula tanulmányai. Ára kötve — — — — 1.60 K.
2. A SZIKRATÁVIRÓ. A Slaby tanárnak a német császár előtt tartott felolvasásai után átdolgozta Kreuzer Géza mérnök. Ára kötve — — — — 1.20 K.
- 3—4. A TERMÉSZETTUDOMÁNY FEJLŐDÉSÉNEK TÖRTÉNETE. Két kötet. Irta Wilhelm Bölsche, fordította Schöpflin Aladár. Ára a két kötetnek kötve 2.40 K.
5. KANT-BREVIARIUM. Kant világnézete és életfelfogása. A művelt ember számára. Kant irataiból összeállította dr. Gross Félix, fordította dr. Polgár Gyula. Ára kötve — — — — 1.60 K.
6. AZ EMBERISÉG JÖVŐJE. Irta Heinrich Lehoczky, fordította Schöpflin Aladár. Filozófiai kép arról az irányról, a mely felé az emberiség fejlődése a mai alapokból kiindulva halad. Ára kötve 1.20 K.
7. A VAGYON TUDOMÁNYA. Irta J. A. Hobson, fordította dr. Sidó Zoltán. Ára kötve — — — — 2.— K.
8. A SZOCZIOLÓGIA VÁZLATA. Irta G. Palante, fordította dr. Mikes Lajos. Ára kötve — — — — 1.60 K.

Legjobb a

Penkala

töltőírón, töltőtollszár, itatódeszka.

Modern könyvtár:

- 287—288. Szilágyi Géza: Ez Pest!
Ára 40 fill.
- 289—291. Miklós Jenő: Este. (Elbeszélés.)
Ára 60 fill.
- 292—295. Bródy Miksa: Klotho.
Ára 60 fill.
- 296—297. Győri Ernő: Áldott legyél te.
Ára 40 fill.
- 298—299. Nagy Lajos: Mariska és János.
Ára 40 fill.

Kaphatók a Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság könyv- és papírkereskedésében.

Irodalmi újdonságok:

VilágkönyvtárPater Walter: A renaissance.
Ára 1 K 90 fill.**Tevan könyvtár:**Henri Murger: Bohémélet. 80 fill.
Zsoldos Benő: Angol poéták. 40 fill.
Major Henrik: Panoptikuma. 1.20 K**Athenaeum-Könyvtár**

18 szám.

J. V. Jensen: Dóra asszony.
Ára 1.90 K.**OLCSÓ JÓKAI.**111, 112, 113, 114—115. 116—120 sz.
111. Egy magyar költő életéből.
112. Egy világlátott fiú.
113. A rosszul osztott testvérek.
114—115. Magnéta.
116—120. De kár megvénülni.Egy-egy szám ára 40 fillér.
Megjelenik

10 számos sorozatokban.